

ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΑΡΧΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ
TENDERS REVIEW AUTHORITY

Λεωφ. Γρίβα Διγενή 81-83, 2ο όροφο, Τ.Θ. 24820, 1304 Λευκωσία
Τηλ: 22445100, Φαξ: 22445107, Email: tra@aap.gov.cy, Web: www.tra.gov.cy

Προσφυγή Αριθμός 11/2011

Μεταξύ:

PODIUM ENGINEERING LTD/ISDG N.V. JOINT VENTURE

Αιτητών

v.

ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΗΛΕΚΤΡΟΜΗΧΑΝΟΛΟΓΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Αναθέτουσας Αρχής

**Αναθεωρητική Αρχή
Προσφορών**

Ζαχαρίας Τουλούρας, Πρόεδρος
Ανδρέας Χριστοφή, Μέλος
Νίκος Πιπτοκοπίτης, Μέλος
Κυριάκος Συρίμης, Μέλος

Αιτητές:

PODIUM ENGINEERING LTD/ISDG N.V. JOINT VENTURE
Αντιπροσωπεύθηκε από τον:
1. Δημήτρη Βάκη, Δικηγόρο

Αναθέτουσα Αρχή:

ΤΜΗΜΑ ΗΛΕΚΤΡΟΜΗΧΑΝΟΛΟΓΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
Αντιπροσωπεύθηκε από τους:
1. Χρίστο Ευθυβούλου, Ανώτερο Μηχανολόγο
Μηχανικό
2. Γιώργο Παναγή, Τεχνικό Μηχανικό, Συντονιστή
Επιτροπής Αξιολόγησης

Ημερομηνία έκδοσης Απόφασης: 4 Ιουλίου, 2011

Α Π Ο Φ Α Σ Η

A. Με την παρούσα Προσφυγή με αριθμό 11/2011, η εταιρεία PODIUM ENGINEERING - ISDG N.V. JOINT VENTURE, (στο εξής η Αιτήτρια), στρέφεται εναντίον της απόφασης του Τμήματος Ηλεκτρομηχανολογικών Υπηρεσιών του Υπουργείου Συγκοινωνιών και Έργων (στο εξής η Αναθέτουσα Αρχή ή Α.Α.), να ακυρώσει το Διαγωνισμό με αρ. 09.173.ΠΣ και τίτλο «*Προμήθεια, Εγκατάσταση και Συντήρηση Απενεργοποιητών Κινητών Τηλεφώνων στο Τμήμα Φυλακών*».

B. ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1. Ο Διαγωνισμός δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας στις 18.12.2009. Η τελευταία ημερομηνία υποβολής των προσφορών ήταν η 19.3.2010.
2. Υποβλήθηκαν δύο (2) προσφορές, ήτοι:
 - i. PODIUM ENGINEERING-ISDG N.V. JOINT VENTURE (Αιτητές)
 - ii. ARI PHANTOM TECHNOLOGIES LTD
3. Η Επιτροπή Αξιολόγησης αποφάσισε την ανάθεση του Διαγωνισμού στην εταιρεία ARI PHANTOM TECHNOLOGIES LTD, ως τη φθηνότερη, που ικανοποιούσε τους όρους του Διαγωνισμού.
4. Η Α.Α. ανέθεσε το Διαγωνισμό, σύμφωνα με την πιο πάνω απόφαση, στην εταιρεία ARI PHANTOM TECHNOLOGIES LTD για το ποσό των €719.540, πλέον Φ.Π.Α.
5. Οι Αιτητές καταχώρησαν την Ιεραρχική Προσφυγή με αρ. 68/2010 στην Αναθεωρητική Αρχή Προσφορών (Α.Α.Π.) εναντίον της πιο πάνω απόφασης. Η Α.Α.Π. την 27.10.2010 αποφάσισε την ακύρωση της απόφασης της Α.Α.

6. Η Επιτροπή Αξιολόγησης ζήτησε νομική γνωμάτευση από τη Νομική Υπηρεσία μετά την ακυρωτική απόφαση της Α.Α.Π. Η Νομική Υπηρεσία απάντησε σχετικά με επιστολή της ημερ. 9.12.2010.

7. Η Επιτροπή Αξιολόγησης αποφάσισε, κατά πλειοψηφία, να μη γίνει επαναξιολόγηση της προσφοράς των Αιτητών και αποφάσισε την ανάθεση του Διαγωνισμού στους τελευταίους.

8. Η Α.Α., αποφάσισε να παραπέμψει το θέμα στο Συμβούλιο Προσφορών του Υπουργείου Συγκοινωνιών και Έργων. Το Συμβούλιο Προσφορών του Υπουργείου Συγκοινωνιών και Έργων σε συνεδρία του στις 7.2.2011, αφού έλαβε σοβαρά υπόψη του τη θέση της Αρμόδιας Αρχής Δημοσίων Συμβάσεων, αποφάσισε την ακύρωση του Διαγωνισμού, αφού διαπίστωσε ότι ο Διαγωνισμός έπρεπε να είχε δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ως σύμβαση Προμήθειας και όχι Έργου.

9. Η Α.Α. κοινοποίησε την πιο πάνω απόφαση της στους Αιτητές με επιστολή της ημερ.28.2.2011.

10. Στις 16.3.2011 οι Αιτητές καταχώρησαν στην Α.Α.Π. την Προσφυγή με αριθμό 11/2011. Στις 17.3.2011 η Α.Α.Π. ομόφωνα αποφάσισε την χορήγηση προσωρινών μέτρων μέχρι την έκδοση τελικής απόφασης επί της παρούσας Προσφυγής.

Γ. ΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΙΤΗΤΩΝ

Κατά την ενώπιον μας διαδικασία οι Αιτητές ζήτησαν την ακύρωση της απόφασης της Α.Α. για τους ακόλουθους λόγους:

Οι Αιτητές υποστήριξαν ότι η απόφαση της Α.Α. να ακυρώσει τον Διαγωνισμό είναι άκυρη και παράνομη, διότι:

(α) Σύμφωνα με τα έγγραφα του Διαγωνισμού, το «Έργο» περιλαμβάνει εγκατάσταση, καλωδίωση, ηλεκτρολογικές εγκαταστάσεις και λειτουργία συστήματος.

Αυτές οι εργασίες περιλαμβάνονται στο Παράρτημα I του Νόμου υπό στοιχείο 45.31. Επομένως, ο Διαγωνισμός αφορά «Έργο» και όχι «Προμήθειες» και δεν χρειάζεται να δημοσιευτεί στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης αφού η προεκτιμημένη αξία του δεν υπερβαίνει το προνοούμενο στο άρθρο 19 ποσό. Συνεπώς, η αιτιολογία της Α.Α. πάσχει. (Βλ. Ν. 12(Ι)/2006 - Άρθρα 41 (2)(3), 81(δ), 19(1)(γ) και Παράρτημα VII).

Το γεγονός ότι η Α.Α. έλαβε κατά τη λήψη της απόφασης της υπόψη τη λανθασμένη θέση του Γενικού Λογιστή, ουδόλως διαφοροποιεί το θέμα. Ο Γενικός Λογιστής δεν είναι αρμόδιος να αποφασίζει το κατά πόσο μια σύμβαση είναι «Έργο» ή «Προμήθεια», είναι θέμα ερμηνείας του Νόμου και όχι απόφασης του Γενικού Λογιστή.

(β) Ακόμη και να ήταν σύμβαση προμηθειών και να έπρεπε να είχε δημοσιευτεί στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αυτό

- (i) ούτε επιφέρει ακυρότητα του Διαγωνισμού, και
- (ii) ούτε παρέχεται εξουσία στην Α.Α. να ακυρώσει το Διαγωνισμό.

Αυτό προκύπτει, ισχυρίστηκαν και από τον όρο 8.2 των Εγγράφων του Διαγωνισμού όπου καθορίζεται το πότε δύναται να αποφασιστεί ακύρωση του Διαγωνισμού. Ο όρος 8.2 είναι ουσιαστικά αντιγραφή του Κανονισμού 34(5) της Κ.Δ.Π. 201/2007, όπου καμία εφαρμογή είχε στην προκείμενη περίπτωση, αλλά ούτε η Α.Α. έχει επικαλεστεί τον εν λόγω Κανονισμό.

(γ) Η Α.Α. κωλύετο από του να ακυρώσει το Διαγωνισμό στη βάση της αρχής της καλής πίστης. Ειδικότερα, η Α.Α. δεν δικαιούται, επικαλούμενη τις δικές της παραβάσεις να αγνοεί ευνοϊκές για το διοικούμενο καταστάσεις και να αρνείται την συναγωγή ωφελημάτων του διοικούμενου από τέτοια κατάσταση. (Βλ. άρθρο 51 του Ν. 158(Ι)/1999, Vasoil v. Δημοκρατίας).

Δ. ΘΕΣΕΙΣ ΑΝΑΘΕΤΟΥΣΑΣ ΑΡΧΗΣ

Κατά την ενώπιον μας διαδικασία η Α.Α. αντικρούοντας τους λόγους ακύρωσης της απόφασης της που έθεσαν οι Αιτητές υποστήριξε τα ακόλουθα:

Η Α.Α. έχει την εξουσία, το δικαίωμα και την ευχέρεια υπό τις περιστάσεις να ακυρώσει το Διαγωνισμό. Δεν ενήργησε καθ' υπέρβαση εξουσίας, δεν προέβηκε σε κατάχρηση εξουσίας και δεν τελούσε υπό πλάνη επί του Νόμου και των πραγματικών γεγονότων. Η σύμβαση, τόνισε, εμπίπτει στις συμβάσεις «Προμηθειών» (και όχι «Έργου» όπως προκηρύχθηκε), επομένως η προκήρυξη του Διαγωνισμού έπρεπε να είχε δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ανέφερε, ότι το άρθρο 2 του Ν.12(Ι)/2006, καθορίζει ότι δημόσια σύμβαση που έχει ως αντικείμενο την προμήθεια προϊόντων και περιλαμβάνει παρεμπιπτόντως εργασίες τοποθέτησης και εγκατάστασης θεωρείται ως δημόσια σύμβαση προμηθειών.

Περαιτέρω, σύμφωνα με το Παράρτημα Ι του ίδιου Νόμου στις δημόσιες συμβάσεις έργου περιλαμβάνονται οι καλωδιώσεις και ηλεκτρολογικές εγκαταστάσεις περιλαμβανομένων και συστημάτων τηλεπικοινωνίας, κωδικός CPV4531000. Στον παρόντα Διαγωνισμό, όμως, δεν περιλαμβάνονται εργασίες καλωδιώσεων και έχει χρησιμοποιηθεί ο κωδικός CPV32522000 που αφορά προμήθεια εξοπλισμού τηλεπικοινωνιών.

Επιπλέον, το 80% είναι η προμήθεια και το υπόλοιπο 20% αφορά την εγκατάσταση του εξοπλισμού, τη συντήρηση και τη λειτουργία. Το αντικείμενο του διαγωνισμού είναι η τοποθέτηση στις φυλακές συσκευές, οι οποίες ονομάζονται απενεργοποιητές κινητών τηλεφώνων, αυτά δεν είναι τίποτε άλλο από κάποιες συσκευές οι οποίες δημιουργούν συχνότητες για να νεκρώνουν συγκεκριμένες συχνότητες. Η πλειονότητα του οικονομικού μέρους αφορούσε την προμήθεια αυτών των συσκευών. Η εγκατάσταση τους δεν ήταν τίποτε άλλο παρά να τρυπηθούν οι τοίχοι ή να τοποθετηθούν κάποιες σωλήνες κλπ.

Ε. Αφού ακούσαμε τις θέσεις των δυο πλευρών και κατόπιν μελέτης των σχετικών στοιχείων του Διοικητικού Φακέλου της υπόθεσης καταλήγουμε στα ακόλουθα:

Η Α.Α.Π. με απόφαση της ημερ. 27.10.2010 στην Ι.Π. 68/2010 έκρινε μόνο ότι η προσφορά της εταιρείας Ari-Phantom Technologies Ltd, στην οποία είχε κατακυρωθεί η προσφορά, παραβίασε ουσιώδη όρο του Διαγωνισμού και ως εκ τούτου έπρεπε να αποκλεισθεί από το Διαγωνισμό.

Ύστερα από την απόφαση αυτή η Επιτροπή Αξιολόγησης παρέπεμψε το όλο θέμα στο Συμβούλιο Προσφορών για λήψη τελικής απόφασης με εισήγηση όπως κατακυρωθεί η προσφορά στους Αιτητές.

Το Συμβούλιο Προσφορών με απόφαση του ημερ. 7.2.2011 διαφωνώντας με την εισήγηση της Επιτροπής Αξιολόγησης για κατακύρωση της προσφοράς στους Αιτητές, αποφάσισε να ακυρώσει το διαγωνισμό, διότι έκρινε ότι η σύμβαση εμπίπτει στις συμβάσεις «Προμηθειών» και όχι «Έργων», όπως προκηρύχθηκε, και ως εκ τούτου η προκήρυξη του Διαγωνισμού έπρεπε να είχε δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Σε σχέση με την ευχέρεια ακύρωσης διαγωνισμών, σχετικός είναι ο Καν. 34(5) της Κ.Δ.Π. 201/2007, ο οποίος προβλέπει τα ακόλουθα:

«Ακύρωση διαγωνισμού μπορεί να αποφασιστεί για έναν ή περισσότερους από τους ακόλουθους λόγους:

- (α) όταν καμία προσφορά ή πρόταση δεν υποβάλλεται για το συγκεκριμένο διαγωνισμό εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας.*
- (β) όταν διαπιστώνεται ότι κανένας από τους προσφέροντες δεν μπορεί να ανταποκριθεί στους όρους και στις προδιαγραφές των εγγράφων του διαγωνισμού ή όταν οι προδιαγραφές αυτές οδηγούν κατ' αποκλειστικότητα σε συγκεκριμένο οικονομικό φορέα.*
- (γ) όταν οι τιμές όλων των προσφορών που πληρούν τους όρους και τις τεχνικές προδιαγραφές των εγγράφων προσφορών είναι*

εξωπραγματικές ή φαίνονται να είναι προϊόν προσυεννόησης μεταξύ των προσφερόντων με αποτέλεσμα να καταστρατηγείται η έννοια του υγιούς ανταγωνισμού.

- (δ) όταν οι περιστάσεις κάτω από τις οποίες προκηρύχθηκε ο διαγωνισμός έχουν διαφοροποιηθεί σε βαθμό που το αντικείμενο του διαγωνισμού να μην είναι πλέον αναγκαίο.
- (ε) όταν συντρέχει οποιοσδήποτε άλλος σοβαρός μη προβλεπτός λόγος τον οποίο το κατά περίπτωση αρμόδιο όργανο κρίνει δικαιολογημένο.»

Στην παρούσα περίπτωση δεν έχει χρησιμοποιηθεί κάποια διάταξη από τις πιο πάνω στη βάση της οποίας το Συμβούλιο Προσφορών ακύρωσε τον εν λόγω διαγωνισμό.

Στην Υπ. αρ. 1051/1998, Χαράλαμπος Πηλακούτας Λτδ ν. Δημοκρατίας, ημερ. 24.3.1999, τονίσθηκε ότι οι αναθέτουσες αρχές κατά την άσκηση της ευχέρειας τους για ανάκληση διαγωνισμών, οφείλουν, μεταξύ άλλων να εφαρμόζουν τις αρχές της χρηστής διοίκησης, της καλής πίστης και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του ιδιώτη. Ειδικότερα, αναφέρθηκαν τα ακόλουθα:

«Αποτελεί καλώς εμπεδωμένη αρχή του διοικητικού δικαίου ότι η άσκηση της διακριτικής ευχέρειας διέπεται από την υπεροχή του δημοσίου συμφέροντος, και από τις αρχές της χρηστής διοίκησης, της ισότητας, της καλής πίστης, της αναλογικότητας και της αμεροληψίας της διοίκησης (Δαγτόγλου «Γενικό Διοικητικό Δίκαιο», 3η Έκδοση, παραγ. 379, 380, 385, 394, 398 και 402).»

Οι ίδιες αρχές επαναλαμβάνονται και στην Α.Ε. Τουμαζής ν. Δημοκρατίας, (1997) 3 Α.Α.Δ. 408, όπου το Ανώτατο Δικαστήριο, ανέφερε τα ακόλουθα:

«Η απόφαση των εφεσιβλήτων να ανακαλέσουν την προκήρυξη του μειοδοτικού διαγωνισμού προσφορών συνιστά μονομερή διοικητική πράξη. Η ανάκληση ή μη ανάκληση μιας διοικητικής πράξης δεν επαφίεται στην απεριόριστη εξουσία της Διοίκησης. Τόσο η έκδοση όσο και η ανάκληση μιας διοικητικής πράξης υπόκειται σε νομικούς περιορισμούς και επιταγές. Πρόκειται για τους κανόνες οι οποίοι προκύπτουν από το Σύνταγμα και γενικά την έννομη τάξη στο σύνολό της και έχουν διατυπωθεί από την επιστήμη και τη νομολογία. Η διάπλαση των κανόνων αυτών αποτελεί μια σύνθεση των εξής κυρίως αρχών, που στη συγκεκριμένη εφαρμογή τους μπορεί να έρχονται σε σύγκρουση:

- (α) Της αρχής της νομιμότητας που επιβάλλει στη διοίκηση την ανάκληση κάθε παράνομης πράξης.
- (β) Της αρχής της καλής πίστης και ιδιαίτερα της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του ιδιώτη έναντι των διοικητικών πράξεων που επιβάλλει τη διατήρηση των ευμενών από αυτές.
- (γ) Της αρχής της υπεροχής του δημοσίου συμφέροντος κατά την άσκηση διακριτικής ευχέρειας της διοίκησης σχετικά με την ανάκληση των πράξεων της που μπορεί να επιβάλλει άλλοτε τη διατήρηση και άλλοτε την ανάκληση. (Σχετικά με τα πιο πάνω βλ. εκτενέστερα Π.Δ. Δαγτόγλου - Γενικό Διοικητικό Δίκαιο, Γ' έκδοση, σσ. 303 και επ.)»

Είναι νομολογιακά γνωστό ότι η ανάκληση μιας διοικητικής πράξης είναι επιβεβλημένη, όταν διαπιστώνεται παρανομία, εκτείνεται, όμως, και ευρύτερα, όταν αυτή δικαιολογείται από το δημόσιο συμφέρον, με αναφορά σε συγκεκριμένο έρεισμα. (βλ. *Leisureland Hotel v. Δημοκρατίας* (1993) 3 Α.Α.Δ. 538· *Odessey Agr. Air Spraying Ltd v. Δημοκρατίας* (1994) 3 Α.Α.Δ. 583 και *Τουμαζής v. Δημοκρατίας* (1997) 3 Α.Α.Δ. 408). Οι ειδικοί και σοβαροί λόγοι, λοιπόν, για τους οποίους ακυρώνεται ή αναστέλλεται οριστικά ένας διαγωνισμός θα πρέπει να στηρίζονται στην εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος, το οποίο μπορεί άλλοτε να επιβάλλει τη διατήρηση και άλλοτε την ακύρωση και ανάκληση μιας διαδικασίας προσφορών. Επομένως, λόγοι ακύρωσης ενός Διαγωνισμού δεν περιορίζονται μόνο σε αυτούς τους οποίους καθορίζονται ρητά στον Καν.34(5) της Κ.Δ.Π. 201/2007, αλλά μπορούν να περιλαμβάνουν και λόγους ακύρωσης που άπτονται της νομιμότητας της όλης διαδικασίας ή μπορεί να συνιστούν και οι επιγενόμενες παραβάσεις των αρχών της ίσης μεταχείρισης και της διαφάνειας, κατά τρόπο που να καθιστούν επισφαλής τη συνέχιση της διαδικασίας (Υποθ. αρ. 1099/04 *Podium Engineering Ltd v. Αρχή Ηλεκτρισμού Κύπρου*, ημερ. 3.10.2006). Συνεπώς, το ερώτημα που τίθεται είναι κατά πόσο το Συμβούλιο Προσφορών με την απόφασή του να ακυρώσει το Διαγωνισμό, ενήργησε σύμφωνα με τις πιο πάνω αρχές του διοικητικού δικαίου και τις αρχές που διέπουν τις δημόσιες συμβάσεις.

Στην παρούσα υπόθεση το Συμβούλιο Προσφορών αποφάσισε ότι η σύμβαση εμπίπτει στις συμβάσεις «Προμηθειών» και όχι «Έργων», όπως προκηρύχθηκε, και ως εκ τούτου η προκήρυξη του Διαγωνισμού έπρεπε να είχε δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αιτιολογώντας την απόφασή του έκρινε ότι ο λόγος αυτός άπτεται της νομιμότητας της όλης διαδικασίας και συνεπώς

οδηγεί αναγκαστικά σε ακύρωση του Διαγωνισμού. Το Συμβούλιο Προσφορών κατά τη λήψη απόφασής του έλαβε υπόψη το άρθρο 2 του Ν.12(Ι)/2006 στο οποίο καθορίζεται ότι δημόσια σύμβαση που έχει ως αντικείμενο την προμήθεια προϊόντων και περιλαμβάνει, παρεμπιπτόντως, εργασίες τοποθέτησης και εγκατάστασης, θεωρείται ως δημόσια σύμβαση προμηθειών. Επίσης, έλαβε υπόψη ότι σύμφωνα με το Παράρτημα Ι του ίδιου Νόμου στις δημόσιες συμβάσεις έργου περιλαμβάνονται οι καλωδιώσεις και ηλεκτρολογικές εγκαταστάσεις περιλαμβανομένων και συστημάτων τηλεπικοινωνίας, κωδικός CPV 4531000, ενώ στον εν λόγω Διαγωνισμό δεν περιλαμβάνονται εργασίες καλωδιώσεων και σε αυτόν έχει χρησιμοποιηθεί ο κωδικός CPV 32522000 που αφορά προμήθεια εξοπλισμού τηλεπικοινωνιών.

Το άρθρο 2 του Ν. 12(Ι)/2006 ορίζει ότι:

- i. *«δημόσιες συμβάσεις έργων» σημαίνει τις δημόσιες συμβάσεις που έχουν ως αντικείμενο είτε την εκτέλεση, είτε ταυτόχρονα τη μελέτη και την εκτέλεση εργασιών που αφορούν μία από τις δραστηριότητες που αναφέρονται στο Παράρτημα Ι ή ενός έργου, είτε ακόμη την πραγματοποίηση, με οποιαδήποτε μέσα, ενός έργου το οποίο ανταποκρίνεται στις επακριβώς οριζόμενες από την αναθέτουσα αρχή ανάγκες,*
- ii. *«δημόσιες συμβάσεις προμηθειών» σημαίνει τις δημόσιες συμβάσεις άλλες από αυτές που αναφέρονται στην ερμηνεία του όρου «δημόσιες συμβάσεις έργων», οι οποίες έχουν ως αντικείμενο την αγορά, τη χρηματοδοτική μίσθωση, τη μίσθωση ή τη μίσθωση – πώληση (hire purchase), με ή χωρίς δικαίωμα αγοράς, προϊόντων:
Νοείται ότι, δημόσια σύμβαση, η οποία έχει ως αντικείμενο την προμήθεια προϊόντων και περιλαμβάνει, παρεμπιπτόντως, εργασίες τοποθέτησης και εγκατάστασης, θεωρείται ως δημόσια σύμβαση προμηθειών,*
- iii. *«έργο» σημαίνει το αποτέλεσμα ενός συνόλου οικοδομικών εργασιών ή εργασιών πολιτικού μηχανικού που προορίζεται να πληροί αυτό καθαυτό μια οικονομική ή τεχνική λειτουργία.*

Πέραν τούτου ο Διαγωνισμός αφορά *«Προμήθεια, Εγκατάσταση και Συντήρηση Απενεργοποιητών Κινητών Τηλεφώνων στο Τμήμα Φυλακών»*. Το αντικείμενο, λοιπόν, του Διαγωνισμού είναι η προμήθεια προϊόντων και περιλαμβάνει, παρεμπιπτόντως, εργασίες τοποθέτησης και εγκατάστασης και ως εκ τούτου ορθά

θεωρήθηκε από το Συμβούλιο Προσφορών ως δημόσια σύμβαση προμηθειών. Επιπρόσθετα προκύπτει από το σύνολο των εγγράφων του Διαγωνισμού και των σχετικών Παραρτημάτων ότι πρόκειται πράγματι για σύμβαση προμηθειών, αφού προνοείται προμήθεια και εγκατάσταση εξοπλισμού, ποσότητα του εξοπλισμού, τιμές μονάδας, αριθμός τεμαχίων, συντήρηση και ανταλλακτικά.

Έχοντας υπόψη όσα έχουν αναφερθεί πιο πάνω, καθώς και το νομικό πλαίσιο που έχουμε παραθέσει, κρίνουμε ότι ορθά το Συμβούλιο Προσφορών κατηγοριοποίησε ως «Προμήθειες» το αντικείμενο του παρόντος Διαγωνισμού. Ως εκ τούτου θα έπρεπε να μετρήσουν τα όρια τα αναφερόμενα στις δημόσιες συμβάσεις προμηθειών και ο διαγωνισμός σύμφωνα με το νόμο 12(Ι)/2006 να είχε δημοσιευθεί εκτός από την Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας και στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Με αυτά τα δεδομένα θεωρούμε ότι η ενέργεια του Συμβουλίου Προσφορών να ακυρώσει το Διαγωνισμό ήταν νόμιμη. Από τη στιγμή που διαπίστωσε παρατυπία και παρανομία σε όλη τη διαδικασία, ορθά προέβηκε σε ακύρωση του Διαγωνισμού. Ως εκ τούτου με βάση όλα τα πιο πάνω αποφασίζουμε ομόφωνα ότι η Προσφυγή 11/2011 απορρίπτεται και η προσβαλλόμενη απόφαση της Α.Α. επικυρώνεται.

Δεν επιδικάζονται έξοδα επί της διαδικασίας